

Ески Полосъ — Петра — Лозенградъ; междинни етапи — Деро Махале и Карамза; преденъ етапъ — Лозенградъ.

За 6-а Бдинска дивизия: Ахлатли — Яйладжикъ — Кайбиляръ — Карамза — Ески Полосъ — Петра — Лозенградъ; междинни етапи — Яйладжикъ и Карамза; преденъ етапъ — Лозенградъ.

За 5-а Дунавска дивизия: Уманкьой — Казж Клисе — Кайбиляръ — Малкочъ — Девлетъ Агачъ — Ереклеръ — Лозенградъ; междинни етапи — Казж Клисе и Ереклеръ; преденъ етапъ — Лозенградъ.

За пѣтищата до линията Селиолу — Лозенградъ, освенъ казаното въ томъ II¹⁾), може да се добави, че тѣ въ България бѣха доста поправени отъ тиловитѣ управления на I и III армии, та не спѣваха движението.

Въ Турция, обаче, тѣ бѣха въ много лошо състояние и, поради проливнитѣ дѣждове, които валѣха на 10 и на 11-и октомврий, затрудниха твърде много движението.

Етапни командантства не бѣха устроени навсѣкжде, и тамъ, кждето ги имаше, тѣ състоеха само отъ личния персоналъ, безъ каквито и да били потрѣби, за да могатъ да изпълнятъ назначението си.

Изобщо, етапната служба, поради бързонастѣпилото решително сражение, не можа да се устрои навреме.

¹⁾ Стр. 579 отъ томъ II — Лозенградската операция отъ „Войната между България и Турция презъ 1912—1913 год.“.